

РЕШЕНИЕ

№ 607

гр. София, 06.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Тафров, като разглежда дело номер **11534** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите /К./ срещу решение от 10.10.2013 г. по НАХД № 1321/13 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № К-23002/29.11.2012 г., издадено от гл. директор на Главна дирекция „Контрол на пазара” /ГД”КП”/ при Комисията за защита на потребителите /К./, с което на [фирма], на осн. чл. 67 от Закона за туризма отм. /ЗТ/ е наложена „имуществена санкция” в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева за нарушение на чл. 17, ал. 1, във вр. с чл. 27, ал. 2 от ЗТ и пар. 1, т. 14 от ДР на ЗТ. Навежда твърдения, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание, чрез адв. А., моли да се постанови решение, с което да се отмени съдебния акт и вместо него се постанови друг, с който се потвърди НП предмет на въззивната проверка.

Ответникът, взема становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА взема становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 10.10.2013 г. по НАХД № 1321/13 г., СРС е отменил НП № К-23002/29.11.2012 г., издадено от гл. директор на ГД"КП при К., с което на [фирма], на осн. чл. 67 от ЗТ отм. е наложена „имуществена санкция" в размер на 10000 /десет хиляди/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, както и съществено процесуално нарушение при връчването на АУАН. Тези изводи са правилни и се споделят от касационната инстанция. Нередовността при връчването на акта се изразява в липсата на изрична представителна власт у лицето, на което е връчен. Изпълнителното деяние на нарушението е описано непълно, като време на извършването му. Това изискване е от съществено значение за преценката относно спазването на давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН и тези по чл. 81, ал. 3, във вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, приложимата разпоредба съобразно правилата за действие на административнонаказателния закон по време и място. От доказателствата по делото може да се направи само категоричен извод за периода, в който е проведена самата екскурзия – 17.02.2012 г. – 26.02.2012 г., датите до които следва да се заплати капаро – 24-25 ноември 2011г., както и датата на констатиране на нарушението – 28.03.2012 г. Датата на констатиране на нарушението с КП, не е датата на нарушение по смисъла на ЗАНН. Допуснатите нарушения са съществени, тъй като окончателният санкционен акт не съдържа указания досежно датата на извършване на нарушението, не очертава по необходимия категоричен начин предмета на доказване в производството, не позволява на съда и страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна и ограничава правото на защита на наказаното лице. Дата не може да бъде изведена й от обстоятелствената част на АУАН, както и от КП. Съответно е налице нарушаване във формата на същите – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, която съобразно императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 10.10.2013 г. по НАХД № 1321/13 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.